

V letech 1963 a 1964 se Beatnici alias IIHUKO dostalo na vrchol. A zároveň na křižovatku, jak dál - pokračovat s literárně hudebními pásmi anebo jen s koncerty a s hudbou s anglickými texty. V těchto letech sílilo odhodlání hrát jen západní hudbu s anglickými texty, a ne českou tvorbu s českými texty z dílny Bohdal - Leiš. Zvítězil kompromis. Aspoň pro tato léta.

Dnes si představme hlavní aktéry naší skupiny v té době.

U mikrofonu byla stálice Milena Adámková, která si občas švihla i sóla se zpěvem a hrou na kytaru. Na fotu jsme zkoušeli někde v přírodě, ale postupně se přesouvali do kulturnějších zkušeben. Naší hlavní bází bylo Agitační středisko NF (AS) v pasáži Klas v Opletalově ulici. Tam se k nám přidali i další členové orchestru, kteří nebyli studenty SVVŠ Štěpánská (dříve a potom Akadamického gymnázia). Opletalova byla magnetem pro řadu lidí, kteří šli jen kolem a přes sklo slyšeli hudbu.... Tak se naše skupina, původně složená jen ze spolužáků, začala rozšiřovat o další aktéry. Byl to Jožka Zeman, Tony Němeček, občas si s námi zazpívala i spolužačka Hanka Pazeltová. Měli jsme i sbor tří zpěvačekObjevil se tehdy pozdější normalizační režisér z Barrandova Vojtěch Trapl starší doporučoval nám repeertoár a svého syna Vojtu. Jeho úsilí bylo však marné.

V té době otevřel dveře AS Milan Svoboda (bratra Evy Svobodové), hudebník tělem a duší, který mrskal klávesy na klavíru. Pochopením správců AS jsme dostali do těchto prostor klavír - neuvěřitelný komfort. To se to "agitovalo". Milan to byl úžasný vtipkár a stmelovač. Měl pochopení pro nás - amatéry. Skupina dostávala jiný šmrnc než na začátku, kdy se utvořila. Jelo sei podle not.

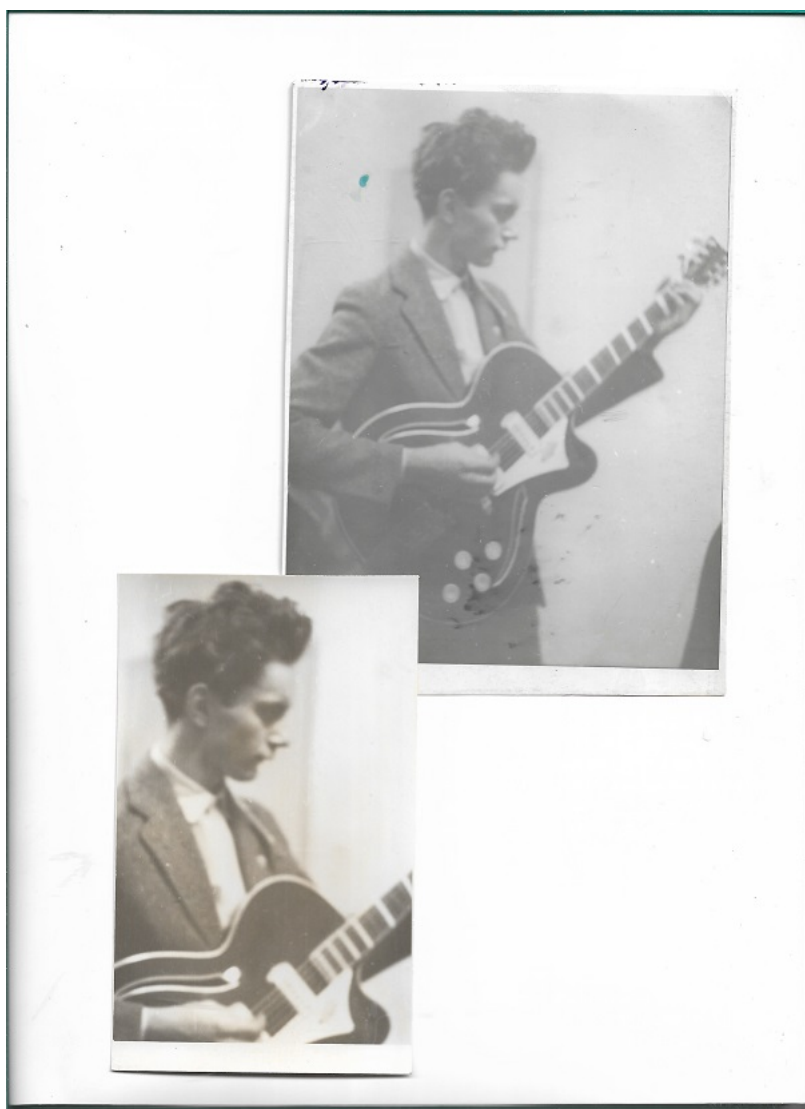
Milena a Milan jsou na snímku níže. Milena s kytarou a Milan u klavíru. Milanovi jsme vděčen za cenné rady, jak hrát na baskytaru. Bez něj by to bylo jen takové brnkání. Takže díky, Milanbe. Mými učiteli byli i Vašek Houk a Jarda Bohdal. Do dneška obdivuji jejich trpělivost a odvahu, že mne pustili mezi sebe na pódia a při jejich proškolovacích akcích Díky, kluci.

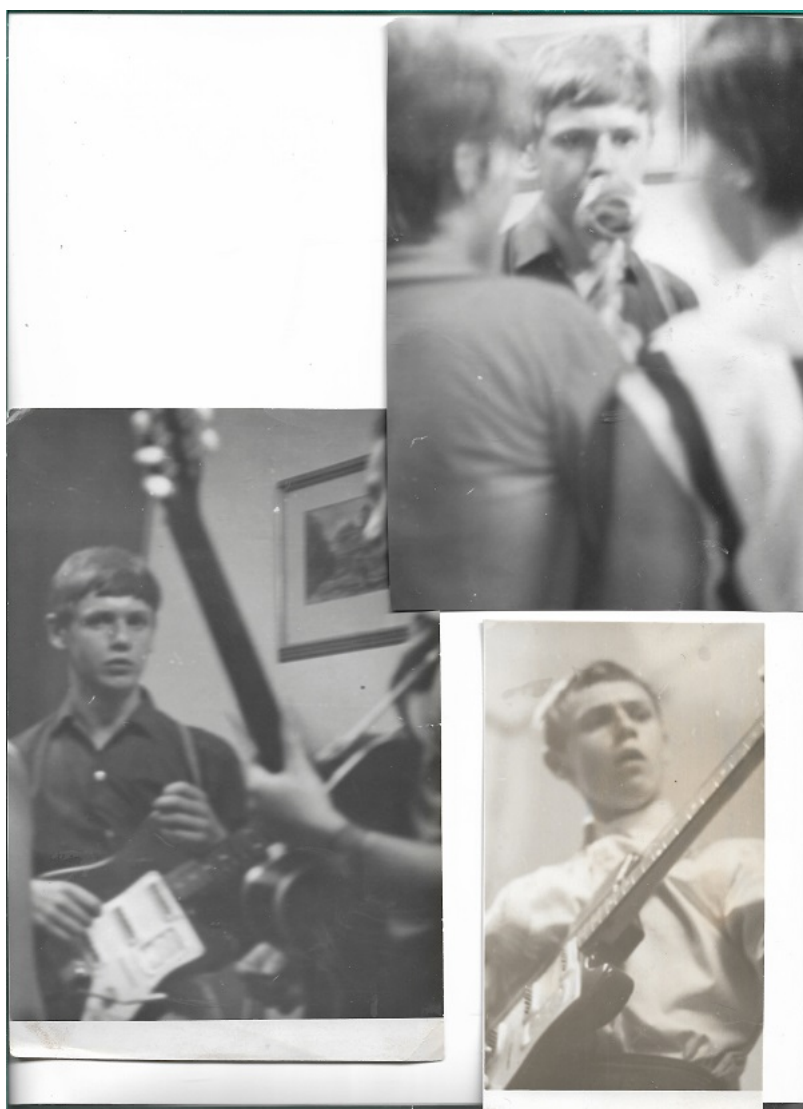
Jádrem byli stále Jarda Bohdal, Vašek Houk a má maličkost.

Na snímcích zkoušíme

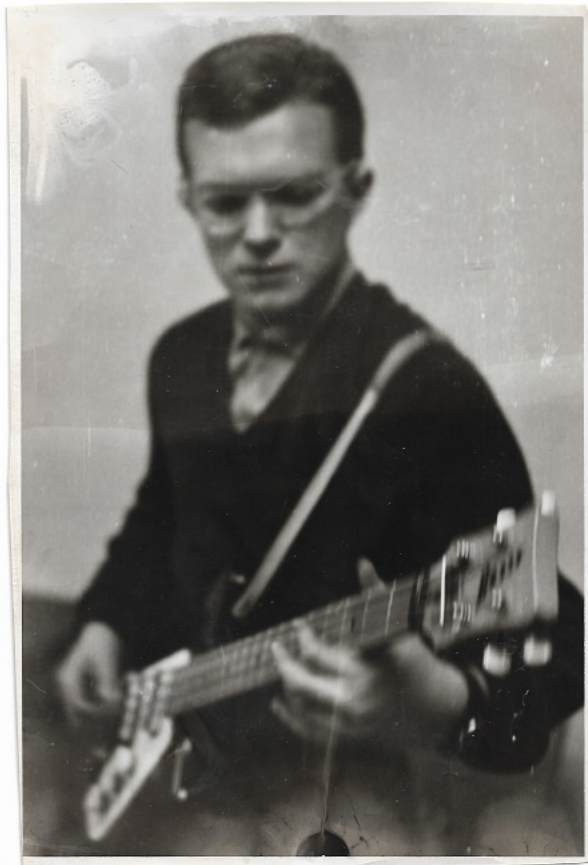
Jarda Bohdal se sólovou kytarou (banjo odloženo) v celku a v detailu.

Vašek Houk zpívající, hrající, konzultující.

Má maličkost na zkoušce 5. 5. 1963 v AS s baskytarou.

Franta Procházka - tenor saxofon. Jeho příchodem naše hudební produkce dostala krásný zvuk a hudební šmrnc. Přivedl jej Milan Svoboda. Ani nevím, odkud. Úžasný skromný jedinec. Do party zapadl rychle.

Na snímku nahoře Franta, vedle něj Jožka Zeman známý z TKM v pozdější době. Uváděl naše písničky a povídky, pokud se četly. Šli jsme cestou Sputniků, i když přece jen jsme do všeho dali svou originalitu. Psal se rok 1963 a my měli za rok maturovat

Na dolním snímku Franta Procházka, vedle část Jožky Zemana a Vaška Houka. Zády Milena.

Výčet osobností Beatníků doplňují protentokrát Tonym Andrštem - bubeníka, kterého též přivedl mezi nás Milan Svoboda. Ten to uměl rozpálit. Dal do melodií rytmus a líbil se. Velký srandista. Velká posila.

Na snímku je ve smokingu, to jsme hráli na maturitním plese Štěánské SVVŠ na přelomu let 1963/1964. To bylo v Lucerně - o ní příště. Koláž doplňuje saxík před mikrofonem a ruka Franty Procházky. Též Lucerna, velký sál.

Příště: Beatnici v Lucerně.